

שלהם שהיא בחי' העולמו' כנודע אבל עתה הוא בחי' הפנימיות שהיא בחי' הגשמי' כנודע. ונמצא כי עתה נעשין לה מוחין מן הנה"י דו"א מבחי' הפנימיות שבחסד כנו' ובבחי' זו נקרא עתה חקל תפוחין קדישין בסוד המוחין הנק' קדש הנעשים לה מבחי' הנה"י הנק' בחי' חקל' שהוא סוד השדה וכל בחי' שדה הוא בנה"י כנ"ל בדרכים שקדמו כי כשעולים הנה"י למעלה נשאר מקומם בחי' שדה של זריעה כנ"ל. ולכן תכין כי בזה היכולו יש בו ל"ה תיבות כנגד ל"ב נתיבות וכנגד ג' שביעי שהם סוד נה"י דו"א שנעשו לה עתה משם מוחין מבחי' פנימיות כנו'. ודע כי ביחס השבת כל הספי' נקרא כשיעו' מסתרא דליה אמנם ג"פ שביעי שבו היכולו הם בנה"י (ו) ואחר כך בויכולו הב' יהיו בחגי' ואח"כ בויכולו הג' יהיו בחגי' ד' כמ"ש במקומו בע"ה:

ויכולו שאחר העמידה שחזר ואומר הש"ן תכין כי עתה נכנסין בזה"א ג' פרקי' קדמאים דל' דללס דו"א מד' א' וזהו בענין ז"א. ובענין טוק' תכין כי עתה מאירים חגי' דו"א במוחין דילה ומאורות האלו נעשין המוחין שלה עתה. וכבר ביארנו לעיל כי החגי' מלוכבים טוך הנה"י וכולם יחד עומדות במקום א' שהוא במקום ג' אמצעיות וא"כ נמצא כי הטוק' איינה עולה עתה ממש בחגי' אבל עכ"ז היא מקבלת הארץ מהם במוחין שלה וא"כ ג"פ שביעי שיש בזה היכולו תכין שהם בחגי' דו"א ונמצא כי ויכולו הא' שקבלו מן נה"י סיפה נקרא רחל חקל ועתה שמקבל' מן חגי' נק' חקל תפוחין כי ג' אבות נק' תפוחין דאית בהון מורר סומק וירוק כנודע. עוד מלאחי דרום אחר קרוב אל הנו' בענין ג"פ ויכולו לביל שבת:

הנה בויכולו הא' של העמידה עולים חגי' דו"א שהם ג"פ שביעי הנו' בויכולו וכללים בחגי' ד' חגי' עולים בל' דללס דו"א וחגי' דבריאה עולים בנה"י דו"א דלא' וכן כל המדרגות שהחיותם עולים על הסדר הזה עד שנמצא שעולים נה"י דעשיה במקום חגי' של העשי' ומקום הנה"י נשאר חלל ופנוי כנ"ל בסוד מחללי' מות יומת אח"ך בויכולו הב' שאחר העמידה לריכ' המל' דאז' לעלות בחגי' דלא' כדי לקבל הארץ מהמוחין שלה אשר שם בחגי' ואינה יכולה לעלות רק עד נה"י הנקרא מדת לילה לפי שהם המדה של שיעור קומת המל' הנקרא לילה אבל חגי' נקרא מדת יום וחזר ענין זה:

והנה עתה לביל שבת אינה יכולה לעלות במדת יום ולכן נשארת במקומה בנה"י שהם מדת לילה והארץ של המוחין שלה העומדים בחגי' יורדת למטה עד המוחין שלה אבל היא אינה עולה. וז"ש ברכת מעיין א' של ליל שבת והוא כי נודע כי כל חזרת העמידה רש"ן היא בחגי' ולכן בשחרית דימי החול שהיא עולה ממש בחגי' הנקרא' מדת יום לכן יש חזרת העמידה גמורה אבל עתה שאינה עולה שם אמצע עכ"ז יורדת הארץ ממש אליה לכן היא חזרת מעיין א' ולא גמורה בז' ממש אח"ך בויכולו הג' של הקדוש מקבלת הארץ מני"ד דו"א ע"ד הגו' בחגי' וז"ש מה שצריך לקבל הכוס בז' ידיו מציבואר אלטו וע"ש:

כוונת הקדוש שאחר העמידה תכין ממש ע"ד ב' הקדושים הא' כי המ"ב הא' שבו הוא בסוד איהיה יו"א אלא שמילוי הוא בסוד ס"ג כוס אלף ה"י יו"ד ה"י יו"ד ה"י והנה הוא בני' יתקן ואמנם מ"ב הב' לא קבלתו ממורי ז"ל ואחר כך תאמר מזורר לדוד ה' רועי כו'. כוונת הקדוש האחרון תכין בז' ע"ד כל ג' הקדושי' הג'ל' אבל יהיה מילואו בסוד ע"ב כזה אלף ה' יוד ה' יוד ה' יוד והנה הוא בני' רי"ח ותכין כי ע"ל ל' אותיות שיש בברכו את ה' המבורך ובברוך ה' המבורך והם יו"ד יו"ד יו"ד הכל רמ"ח כמנין אברהם ואל תמנה אותיו לעולם ועד כי הם יתיריים על החשבון הנו' גם המבורך מלא בואו. והנה אם שכחת לקבל תוס' חלק הרוח דקדושת שבת בברכו הא' או אם לא שמעת אותו תכין עתה בזה הברכו האחרון לקבל בידך תוס' הרוח ותוס' הגשמה לפי שאם לא קבלת תוס' הרוח בברכו הא' א"א שתקבל תוס' הגשמה בפרוס סוכת שלום כנ"ל ולכן עתה תכין לקבל ב' בידך. תוס' הרוח והגשמה. **אח"כ תלך לבינת** ובכניסתך לבית האמר בקויר ובשמחה יתירה שבת שלום כי הוא כחוקן המקבל את הכלם בשמחה גדולה ובס' פנים יפות ואם אמך קיימת במי"ס חיותה

בק"ש דשחרית דחול במלת ועד דבשכמל"ו וע"ש. ואח"כ נעשין לה ג' מוחין שבה הנק' חכ"ד מבחי' נה"י דו"א שהם ג' ברכו' אחרוני' והם רלה ומודים ושים שלום והם סוד ג' אותיות יה"ו בשלשה השמות היולאים מהם כנ"ל. ונמצא כי שלשה ראשונות הם נלח הוד יסוד דלימא הנעשים מוחין בזה"א וג' אחרונות הם נה"י דו"א הנעשים ג' מוחין בטוקב' וחזר כלל זה בכל ההפלו' ואפי' בחפי' ימי החול ואמנם לריך שדע כי כפי מליחות הפלה כך יהיה סדר הנו' ולא כל התפי' שוות בסדר אחד. והגני מבאר לך סדר הפ' ערביית דליל שבת ושאר התפי' יתבארו כל אחד ואחד במקומו. הנה בחפי' ערביית דליל שבת ג' ברכותיה הראשונ' הם נה"י דדוכורא ששם יורד הו"א ה' וג' ברכותיה האחרונות רלה ומודים ושים שלום הם ג' כי שם עולה הטוק' ועושין ג' מוחין מנה"י ענמם הגז'ל' שהם ג' ברכות ראשונות:

כוונת תיקון סדר ישמחו במלכותך כו' הנאמר עוד בשלשה חפי' אבל לא בהפלת המנחה. עוד אודיעך ענין ח' סדר ישמחו במלכו' כו' הנאמר בג' חפי' שתיקנו לאומרו בג' חפילות דיום שבת בערביית ושחרית ומוסף ובהפלת המנחה לא נחלק לאומרו וטעם הדבר הוא כמש"ל כי כל עליות שיש בכל הפל' דשבת הם כדי לקשר ז"ן יחד והוא כי בחפל' ערביית דליל שבת העליה ההיא היא כדי לקשר הטוק' עם ז"א ולהעלות בג' אחרו' שבו ובחפל' שחרית דשבת בלחם ובחזרה וכן בחפלת מוסף ובחזר' כל אותם החפל' הם כדי להעלו' את הטוק' שתהיה שוה בשוה עם ז"א כמ"ש במקומו כי בחזרת הפלת מוסף נמצא' ז"ן שוין בקומת' ועומדים במקום או"א ולכן בכל חפי' מאלו החפי' הנו' אלו אומרו' ישמחו במלכותך לרמוז כי כוונתינו בחפי' האלו היא להעלות המל' למעלה כדי שימחה בה ז"א בעלה וגם אהנו בניה עם בני' שומרי השבת ג' אבל בחפי' מנחה דשבת כוונתינו להרחיק הו"א מן טוק' ולהעלו' את ז"א בדיקנא דא"א כמ"ש במקומו ויקו' נשאר' למטה מרוחקת ממנו ולכן לא שייך ההם לומר ישמחו במל' כי הרי אז המל' מתרחקת מו"א ובעלה השמחה היא בלחות הפלה דמנחה ד' **כוונת** אתה קדשת כו' והיא ברכה אמצעי' דחפילת ערביית דליל שבת ענינה הוא כי נודע שבלי שבת נעשית בחי' מוחין אל המל'. ונודע כי כל בחי' מוחין הם מדת החכמה הנקרא' קדש והו' אומרו אתה קדשת את יום השביעי כו'. ענין העמידה של חפילת ערביית תכין כי עד עתה היטה המל' בחי' נקודה קטנה תחת היסוד פכ"פ ועתה נגדל' היא ונעש' פר' בכל אורך נה"י דו"א אשר נסתלקו ועמדו ועלו למע' יחד עם ג' אמצעיו' דו"א ונמצא כי תכלית ההפלה של העמידה הזו היא לטורך רחל שדדווג עם יעקב:

ונבאר עתה ויטלו שתיקנו לאומרו בתוך העמידה ואל' אחר העמידה ואל' על השלחן בסדר הקידוש. הנה נודע כי ג"פ אומרים ויכולו לביל שבת א' בתוך העמידה כו' כנ"ל נודע הוא כי בכל פעם שאומר ויכולו יש בו ג' אלהים וג"פ שביעי כנו' בזוהר פ' בראשית. ונבאר עתה זה היכולו שבחך העמידה הנה ג"פ שביעי הם בחי' נה"י דו"א אשר עתה עולה עד שם המלכו' רחל ומודוונת עם יעקב. ואמנם אף כי בקבלת שבת עלתה עד נה"י דו"א אבל הענין הוא זה וזו יתבאר ענין קריאת המל' בשם חקל תפוחין קדישין מה ענינו והוא. כי הנה בקב"ש בשדה אז נה"י דו"א עלו למעלה ושאר המקום פנוי וחלל במקומו' ונמצא כי במקום אשר עומדים עתה האורות הנה"י ענמם נק' עיר ובתים וישבו ובאותו מקום החלל והפנוי נק' שדה שהוא בלשון תרגום חקל כי נסתלק משם היסוד והאורות אבל איננו מדבר שם ח"ו אבל הוא שדה ראו' לזריע' ונק' מקו' תחום שבת כמבוא' בלורך לעיל בכל הדרוש' שקדמו ומה שהוא מתחת למקו' זה האו' הפנוי שהוא למטה מכל העולם והוא שם נקרא בחי' מדבר שם מדור הקל' שאין בו יסוד וגם איננו ראו' לזריעה ה' כדמיון השדה הראוי לזריעה יען הוא מוכן וראוי לקבל בו הקדושה העליונה שנסתלק' ממש ואש"פ שלעיל ביארנו כי ג' מלות חקל תפוחין קדישין הם ג' בחי' עכ"ז אף בהיותה המל' במקום' שהיא במקום הפנוי שהי' בזההה בתחי' נה"י דו"א עכ"ז גם אז היתה המל' נקרא חקל תפוחין קדישין לפי שכל בחי' קדש הוא בסוד מוחין כי כל קדש הוא בתחמה אבל החילוק הוא כי אז בקבלת שבת היתה בחי' החי'ו'

בקול רם

הגרות וביאורים: (א) פי' יעקב הנקרא ז"א: (ב) א"ש כך מלאכי ולא עוד: (ג) וזהו שמרי שבת שאנו בני ישראל משתירים הוונג מחול (שבת. פס"ח: ד) א"ש אולי מפני שנתפלת המנחה מחו ג' הראשונים וסוף ומטה ודוד ולכן אין אנו מוכיחים בהפלת המנחה התמחה. ולכן במקום ישמחו אלו אומרים נקדקך ג' פעמים כנלע"ד: (ה) אבל מקום הפנוי הוא כדמיון השדה כמ"ו: (ו) פי' הם בנה"י מסייעת דילה וכלית העמות שבסוף הסדר גרם לעיל בשורה הקדמות נקרא שביעית מסתרא דילה כו': (ז) פי' בברכ' את ד' המבורך יש יו"א אותיות ובברוך ד' כו' יש יו"ד פ"ה ל"ה. פס"ח פ"ו משער השבת: (ח) וזהו שמרי שבת שאנו בני ישראל משתירים הוונג מחול (שבת. פס"ח: ד)

די אמו = חגיית
גם ימין וגם שמאל
נהי"י - רגליים

ליל שבת עניינו ל' (=חגיית)
ומחר יקבל ס'

די אמו עשו כלי דמיי"ה ביסוד דנקי'
די ארץ עשו כלי דמיי"ה דאמו

חיותה חלק ומגשוק יריה **והרמז** בזה הוא כי ז"א נושק די אמו בכל ליל שבת. וסוד פנינין הוא כי הנה בימי החול אין לז"א רק בחי' מוחין פנימים מבחי' נה"י דתבו' והס סוד' דללס דתבו' (ז' אצל עתה בלילי שבת נכנסין ז"א בחי' המו' המקיפין שהס סוד' ל' דללס דתבו' שהס בחי' ג' אמלעיו' חג"ת דילה אשר הס ב' הזרועות והידיים שלה והוא עולה עתה עד שם **ונושק אותה**. **והוא** ויחא לידן נבאר ענין הנשיקה שנוהגים לנשק ע"ג הידיים מה ענין זה. ד"ל כי הגבו' הס הנקרא מנלפ"ך והס עומד"י. ביסוד של הנקבה. ואמנס שורש מ"אחותה הא' הוא יב' בזה' אצבע יד שמאל' כי ה' אצבעות יד ימין הס חסדים ושורש כל הגבורות האלו הוא למעלה בזה' מולאות הפס והס ח"ך ולשון גרון וספה ושיניים שבהם כ"ב אותיו' אחפ"ס בומ"ך כו' והנה ג' חלוקי' שבהם הס ד' אותיו' והס אחפ"ס בומ"ך גיב"ק יב' חלוקי' שבהם הס ה' אותיו' והס דפ"ל"ת וסס"ך והס סוד' ה' חסדים וה"ב ונאשר הארס נושק בפיו ע"ג אצבעו' היד גורם להשפיט ולהסיר משרש' אשר שם בפה אל ה' אצבעו'. ואמנס סדר הנשיקה הוא שהקטן נושק יד גדול והכוונה היא כיון שהקטן בא להסבירך מן הגדול לכן נריך שבתח' יגרום הקטן ביסוס ומיחוק גבו' הגדול הזה ע"י הנשיקה כנו' ועי"כ מתעורר אח"ך הרחמים של הגדול המבדך את הקטן. יג' ונבאר ענין נשיקה מה ענינה למעלה כי הנה בזמן הגלות שאין הוונג שלס אז אין ז"א יכול להזדווג עם נוק' בבחי' היסוד עבה אשר שם מקום דמנלפ"ך ה' נבו' שלה אמנס הוא נחית מדרכה דיל' לתחא ונושק ידי המלכות להמתיק את הגבו' אשר בזה' אצבעותיה ובאמלעיו' ידים אלו מזדווג עמה ומשס היא מעלת לו מ"ג נ' אשר הוא נריך אליהם בסוד אור החורר אצל בזהות המלכות למעלה בבינה בסוד ד' על י' כוודע אז היא יורדת וטשקת את ידו ע"ד הנו' :

אח"כ יד' תעמוד מעומד בשלחן המסודר לפניך ותעמוד במקומך אשר תשב בו ואמור בפ"ך דא היא סעודה' דחקל תפוחין קדישין. והענין הוא במש"ל כי בקבלת שבת בשדה שקבל' הארת הנה"י דז"א במוחין דילה אז נקר' חק"ל ואח"ך בויכולו הכ' שאחר העמידה קבלה הארת ג' אמלעיו' חג"ת דז"א בנ' מוחין שלה וזו נקר' חקל תפוחין בסוד ג' אבות הנקר' תפוחין כג"ל. ועתה בענין הקידוש הזה בויכולו הכ' הנה הוא מקבלת הארה בנ' מוחין שלס גם מג"ר חב"ד דז"א ולכן עתה נקר' באמת חקל תפוחין קדישין בסוד ג' מוחין דז"א הנקר' קדש באמת והס המאירי בנ' מוחין דילה עתה סו' ונמאל כי עתה בזה' הסעודה של הלילה כיון שהיא מקבלת מג' מוחין דריש"א דז"א אשר בסיומס הוא הפה דז"א ונמאלת המלכות נזונה ואוכלת ממה שבתוך פיו דז"א ועס ירות שהיא עומד' עדיין למטה בנה"י דז"א עכ"ז משס מלמעלה יורדת אלי' ההארה והמוון הזה ולכן נקר' סעודתא דמטרוניחא כי היא האוכלת הסעודה הזו והניזוגת מתוך פיו דז"א :

ענין הג' סעודות דשבת. ואמנס ענין הג' סעודות דשבת אבארס לך עתה דרך כלל. דע כי ענין הסעודות והאכיל' האלו הס סוד גדול ויתבאר לך ממה שהודעתך כי כל בחי' זיווג נזכרו בסוד אכילה בסוד אכלה ומתחה פיה בו' בחי' זיווג הפליון אשר בתוך הפה כמבואר אללנו בהקדמ' ביואר אדרת האיוג. והנה בליל שבת מזדווגת המלכו' זיווג עליון בתוך פיה מינה וסס בסוד הלשון עבה שהוא יסוד המכריע בין הגרון לח"ך שהס חו"ב עבה ומאכילה זו אנו אוכלים וניזוגים בסעודת ליל שבת. ובסעודת שחרית דשבת אז ז"א ג' מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה ובי' ע"ד הנו' ומשס אנו אוכלים בסעודה הסיא. ובסעוד' המתנה אז ז"א עסיקא קדישא מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה וביה ע"ד הנו' ומשס אנו אוכלים וניזוגים בסעודה הסיא. והנה ענין אכילה הסעודה וטחינתה ד' ע"י ל"ב שיניים שבהם האדם נבאר בסעוד' החול וע"ס. אח"כ תקיף השלחן פ"א דרך לר' ימין בשתיקה אצל מה שכתובין הוא זה כי בתפי' העמידה עלתה המלכו' בנה"י דז"א כג"ל וזה היה בבחי' א"פ שלהם ועתה תכיון להתשיך

אליה בחי' אור המקיף דנה"י דז"א אשר בויכולו הא' קבלה מא"פ שלהם כדוגמ' קבלת שבת בשדה שבתחילה בשדה עלתה בחי' ענינו' נה"י דז"א אלא שסיה בבחי' א"פ של החי' ענינו' הוא ואח"כ באתה לבית ה' והקפת השלחן למשיך אור המקיף של החי' ענינו' הנה"י ז' ואח"כ תקף בידך ב' אגודות הדס וכמ"ס רז"ל בנ' שבת פ' כמה מדליקין על ההוא גברא דרשיט וביד' תרין מדלגי אסא ורואו רשב"ז ור"א בנו בלאחס מן המערה ואמרו חזי כמה ישראל זירין במצות כו' וקחס בין ב' ידיך ימנית ושמאלית ותחברס יחד ותבדך עליהם בורא עני' בשמים ואח"כ תריח בסס. ז' ואח"כ תחזור לנקיף בהס את השלחן פ"ב בשתיק' ותכיון עתה להמשיך אל המל' הארת אור המקיף של בחינת חג"ת ג' אמלעיו' דז"א אשר בויכולו הכ' האירו במוחין שלה אלא שסיה בבחי' אור הפנימי שבהם גברא דרשיט וביד' תמס שהס בחי' הנשמות כוודע. ועתה היה בחי' אור המקיף שלהם בבחי' פנימיות חג"ת ממש שהס בחי' הנשמות ומשס מאירין עתה במוחין שלה ולכן הקפה הואת הכ' היא בזהס כי הסדס רומז בנ' האבות כוודע. והס סוד חג"ת דז"א מבחי' אור המקיף כנו' ואמנס הכוונה שכתובין בעת שתרתי בנ' אגודות ההדס תתבאר למטה אחר ענין בהמ"ד דסעודת הלילה וע"כ י' פס נבאר כוונתו. ואמנס היות' ב' אגודות הוא לרמז אל ז"ן ה' ולכן אחר שתרתי בהס תאמר חיבך זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו לרמזו סוד ז"ן המתחברים יחד ונקי' זכור ושמור כנו' במס' שבת שטעס ב' אגודות הס א' כנגד זכור וא' כנגד שמור. ודע כי פעס אחר שמעתי ממורי ז"ל כוונה אחרת וזו היא. כי בהקפה הא' תכיון כנגד אור המקיף של חג"ת דז"א המאיר באור מקיף דנה"י ובהקפה ב' תכיון כנגד א"ר מקיף דחב"ד ג' הראשו' דז"א המאיר באור המקיף דנה"י והא' נראה יותר ט' עיקר :

דרושא' בענין הקידוש וז"ל אח"כ תאמר הקידוש מעומד יא' וענין הקידוש הוא להמשיך א"פ מג"ר יג' דז"א אל נוק' שהיא תאכל סעודת' משס ולכן נקר' קידוש לפי שהארה זו היא מבחי' מוחין עלמן דז"א הנקר' קדש כוודע כי כל בחי' מוחין נקר' קדש בסוד הסכמה ופכרט מוחין דז"א. ואמנס היה נריך עתה להקיף השלחן פ"א לרמזו בחי' אור המקיף דמוחין דז"א אל נוק' כי בסוד הקידוש לא האיר בה רק א"פ שלהם בלבד כנו' אצל להיותו אור מקיף עליו עליון מאד כי הוא מקיף אל המוחין עליון דז"א לכן אינו נעשה על ידינו אמנס מאליו נעשה המשכת האור ההוא והנה המשכת א"פ הוה דמוחין דז"א אל נוק' נעשה בב' הכנות הא' בסוד המעשה שהוא לקיחת כוס היין בידך בטנה הידועה שגבאר בעזרת השס יתבדך וזוהי נמשך אליה א"פ במוחין שלה. והב' הוא בסוד הדיבור שהוא אמירת הקידוש ויכולו שהוא הכל ודיבור היואל מפי עליון דז"א וכוודע כי כל הכל הפה הוא בחי' א"פ וע"י הכנת הדיבור נעשה א"ר המקיף אל מוחין דנוק' אצל אינו נמשך מאור המקיף דמו' דז"א כי זה א"א לעשות ע"י אלא מאליו וכנ"ל. אצל הענין הוא כי מאור הפנימי דמוחין דז"א אנו ממשיכין א"פ וא"מ אל נוק' במוחין שלה וזכור הקדמה שנתבאר לעיל כי הנוקב' איננה עומדת רק בנה"י דז"א בלבד אצל בזהותה שס למטה היא מקבל' הארת ז"א אף מג' מוחין שלו ע"ד הנו' וזכור ואל תשכח. והנה מבאר לך ב' הכנות הנו' ונחמיל בענין הכנת יג' שמעשה בתחיל' תקבל הפוס מולות' בשתי ידיך משתי ידיו אל שתי ידיך ותחזיקוהו בבחי' בב' ידיך גם שניהם ותכיון אל מ"ש עתה והוא שכתובין להמשיך יד' מא"פ דמוחין דז"א א"פ אל מוחין דנוקבא כג"ל. ותכיון כי אתה בחי' ז"א עלתו והכוס אשר בידך הוא המל' אשר התחלת ראש שלה היא כנגד החוזה שלך ומתפשטת משס ולמטה כנו' ובתחילה תכיון כי ג' ידים הס יד הגדולה היא בימינא ויד החוקה בשמאלא ויד רמה באמלעיתה שהס סוד חב"ד נמשכין מו"א אל נוקב' ותכיון כי ג' הידים אלו הס סוד ג' שמות י"ה י"ה פשוטים כוודע כי כל מוחין דנוקבא הס משס י"ה ותכיון כי ג"פ י"ה הס כג"מ מ"ה

דגרות וביאורים: א) היה נגד החוזה. פ"ח: ב) ס"א ומשס היא מעלה אלו מ"ג וכן הוא כנתי"ב: ג) חו"ה דף י"ד פ"א ונקי"ד פ"ב ד"ה ומס"ה: ד) ל"ב ח"מ תימא אס יב ברורין בשבת שהוא אב מלכיה. אחר ששון עיין בס' אמת לישקב דק"ב שאלה י': ה) תיבת הכנסת ליתא כנ"י: ו) ח"מ מסיק אני כמו שאין לו הדס אם ישנה הקפה שניה זאת אצל בכרבת הריח לא מתפקח לי שיכרך כי הטובה להשלים הכרבת בשבת בריח ו"ע: ז) סוד כונת הריח מיוסדת כפסוק ריה יתוח וכו' ח"מ ל"ל שהוא פסוק עולת תמיד העשיה כבר סני לריח יתוח אשה לר': ח) ח"מ ל"ב ונע"ד ישקב ורחל שמקבלים מן מ"ת הסס אצל כשאר הסעודות יכיון וז"ן: ט) וכפ"ע כוח שני הכוונות ואינו מכריע: י) ספ"ת פט"ו משער השבת: יא) ז"ל ספ"ת כפ"ד משבת מורי ד"ל היה טובה למר הקידושין דשבת וז"מ משער ואח"כ יושב ופועס מן הכוס של קידוש והיה יתגב להשאר מעט יין בכוס הקידוש וכנסו כנתי"ו בסוד אסף שמן להשאר ברכה עכ"ל: יב) ח"מ דע סוד גדול כי גם טנה זו ליו"ס א"ל שס קח שניו ואשוררך עליהם: יג) כנתי"ב ליתא מלת הכנת: יד) להמשיך המוחין מג"ר דז"א לנהבא. פ"ח:

שמן ח"ג דרוש ערבית שק פ"י עד ש' הכו' ופרי עין חיים ששון צא

(א) **שם** ואעפ"י שלעיל [לקמן ד"ה אח"כ דרוש ח' ד"ה ענין הקדים וכו' דע"ל ע"ג] כי ג' מלת חקל הפוחץ קדישין הם ג' בחי' עכ"ל וכו' עיין בס' פתח ס' שבת פ"ג הלשון יוחר מחוקן וז"ל ואמנם אעפ"י שביארנו לקמן כי חקל הפוחץ קדישין הם ג' דרגין דנהי' ומנ"ח ומצ"ד עכ"ל גם כהיוחס בשדכ' לבד שהוא בחי' נה"י דז"ח נקרא חקל הפוחץ קדישין כל ג' חיבות אלו והענין כי כל קדוש הוא בחכמה שהם המוחין ועמה כשעלתה לנכ"י חז"ח ונעשין לה מוחין ממש כפר' גמור נעשה חקל חסו' קדישין כי קדישין הוא בסוד מוחין רק שהם מבחי' נה"י דז"ח לבד ע"כ לעיל דרוש ח' לקבלת שבת דס"ד סע"ל למלא דבין בקב"ג בשדכ' שהוא בחי' חיט' השולמות נקראת הסג' חקל הפוחץ קדישין וכן בפנימיות שהיא כנסיית הכשמות בחפלת ערבית נקראת חקל הפוחץ קדישין וסוד יש אופן ג' כנז' לעיל בס' הכו' ד"ג ע"ד דביום נק' קדישין יע"ש .

(ב) **שם** לפי' שכל בחי' קדש הוא בסוד מו' כי כל קדש הוא בחכמה ע"כ לעיל בלוח י"א בחכמי בזה יע"ש .

(ג) **שם** וכל בחי' שדה הוא בנכ"י כגיל בדרוש"י שקדמו ע"כ לעיל ככ"מ ובפרט בדרו' החו"ש ובדרו' ח' דקב"ש .

(ד) **שם** ודע כי ביום השבת כל הספירות נק' שביעיות מכטרת דיליה אמנם ג"פ שביעי שבת סויטלו הם בנכ"י ע"כ פ"י הם כנה"י מסערת דילה ועיין לעיל דרו' החוס שבת דס"ג רע"א ושם נחבאר טעם כל ספירו' ביום השבת נקרא שביעיות יע"ש :

(ה) **שם** ואחר כך בויכולו הכ' יהיו בחג"ת ואחר כך הכ' יהיו בחב"ד כמ"ש במקומו ע"כ לקמן ד"ה ואח"כ וכו' ובדרו' שאחריו דרו' ח' דע"ל ע"ג ד"ה ענין הקידו' וכו' .

(ו) **שם** וכבר ביארנו לעיל כי החג"ת מלוכס"ס חוץ נה"י וכו' לעיל דרוש ב' לקמן דרוש ח' .

(ז) **שם** הנה בויכולו ה"א וכו' כגיל בסוד מחלליה מות יומח ע"כ לעיל דרוש החו"ש ד"ה אם תשיב משבת רננך דס"ג ודס"ג ע"ג והוא דרוש ג' ענין ערבית ליל שבת .

(ח) **שם** ואינו יכול לעלות רק עד נכ"י הנקרא מות לילה וכו' פ"י פעל גבי החג"ת כנז' לעיל ד' ס"ז ע"ד והוא דרוש ב' יע"ש לקמן דרוש ח' רע"ג :

(ט) **שם** כי נודע כי כל חזרת העמידה כג"ן היא בחג"ת ולכן בשחרית דחול שביח עולם ממש בחג"ת הנק' מידת יום ע"כ לעיל דרוש ח' דחזרת העמידה דחול וככ"מ ופירושו שחול עולה בחג"ת ממש ולא עולה נכ"י ע"ג חג"ת לא כן עמה שהיא עולה בנה"י שע"ג החג"ת פעלו כבר נקבלת שבת כנז"ל ואין זה נקרא עליה בחג"ת ממש לכן הוא מעין ז' ועי'לקו"ת מבו' ובפ"ט כ"ה עוד וכו' .

(י) **שם** וז"ל מה שצריך לקב"ה הטוב בב' ידיו כתבו' אללינו ע"ש ע"כ לקמן דרוש ח' .

(יא) **שם** כונת הקדיש שאמר העמידה וכו' כבר כתבתי לעיל בקדיש ח' יע"ש :

(יב) **שם** חכוין עם ל' אוחיות שיש בנכ"ו ח' ה' המבורך וכו' [שלאמר בחזן ויש בו י"ו אוחיות וגי' חכוין בענינהו ברוך ה' המבורך ביד' אוחיות שיש בהם והרי נשלם ל' אוחיות ק"ה היא הנכ"י בפע"ה ספי"ג דשבת יע"ש ובחן יש ט"ם וכחוב בחן יוד במקום י"ד :

(יג) **שם** והא' חמך קיימת הנשק ידיה וכו' וסוד הפנין כנז' שוכנסים בז"ח בחי' המקיפים שהם סוד ל' דלגס וכו' וז"ל דנקט לנשק ידי אמו ולא ידי אבי' דלפי הטעם דנקט שוכנס בז"ח מקי' ל' דלגס גם ל' דלגס נכנס עמה בגיל שבת במילת ופרום כנז' לעיל בדרוש ב' ודרוש ג' ביונת הופרום וז"ל לר"ך לומר ג"כ לנשק ידי אביו וז"ל ידי אביו נמי בכלל דלר"ך לנשק ועפ"י דנקט אמו לכיות הכל בחי' ישו"ת שטוע' ע"ה ש"מ פ"ח] שחול הוא התשבת המוחין מישסו"ת ונמת סדר המשכחם בו' ימי החול בחי' הנה"י שבתה עד קבלת שבת ועמה בקב"ג מחי' ליכנס בחינה ל' דלגס קל"ה דיס"ו לאט לאט עד

העניות נקמן דע"ל לעיני דרוש ח' שמי' התשל' לוח מ"ב ועיין בס' תורת חכם דכ"ד ע"כ ובקונטרסי' פתח עינים כהקדמה טולח לענין חפלת ערבית ליל ש"ק הארכתי לדעת איזה טוקבא היא זו העולה עד כחר דמוסף יע"ש .

(ח) **שם** אבל בחפלת מנחה דשבת כוונתינו היא להרחיק הוא מן הטוקבא וכו' לא זכיתי לכבין אך אפשר זה אחר היותה עם רנן וז"ל כ"ך לכו"ח השמחה שלימה בלוחי העה ואדרכא בטלס השמחה ואפשר דז"ה יח"כ לעתיד לבא ויחיו ב' משתמשים בכחר אחר [ודע דלוחס היונים הנעשים בחפלת מנחה בברכת ש"ס שלום הוא דפרטות דלוחס הפלס עמלה ולא דרוין כטוללים דכל השבוע דנלפסה בחי' הוא שמחרת ז"ח מנוקבא כנודע .

(ט) **שם** ולפלות אח ז"ח בדיקנא דח"א כמ"ש במקומו ע"כ לקמן דרוש הפלח מנחה ש"ק וז"ל מה ענין עליה לדיקנא דנקט ולא נקט לבחי' ו"ק דח"א שהרי דיקנא דח"א חפייח על ח"א כמ"ש בהד"ר ובע"ה פ"ג פ"ב ובכ"מ וח"כ כשהכחר דח"א הם בגרון דח"א והדיקנא מכסה אוחס אך אפשר היות אחר שכבר זיין עלו בחפלת מוסף בכחר דח"א ולא יהיו חופסים ג"כ ו"ק דדיקנא אך דע דזיין הדברים כפשטם דמ"ש טעולה בדיקנא ר"ל חכמה מ"ם ונגלולתה ולכיות שהדיקנא שרטה נמשך נמ"ם כחכ דיקנא וכן כחכ כנ"ס דניו ע"כ והחדש דיד" ע"ה וע"ג ד"ה וביום שבת וכו' נמשכים ב' ללמים דמוחך דנכ"י דמ"ס דח"א בלחם דמנחה וכו' ללמים דמוחין ורבי' דמ"ס דח"א וזכ"ס כלולים נה"י דנגלולתה דח"א בחזרת המנחה לפי' נכ"י וחג"ת דבחר דרוין יע"ש [ונגופא דח"א מלוכס חוץ ח"א וזיין וכפ"וליס זיין בלוח"ה גם ח"א בכלל ועמה במנחת ש"ק כניע עה לעלות זיין בדיקנא שהוא רישא דח"א מ"ס בחי' המעולה אשר אין ח"א מלכס"ס ריפה דח"א ועי"ה פ"ל פ"ן

(י) **שם** כונת אהס קרבת וכו' כי נודע שכליל שבת נעשית בחי' מו' אל המל' ע"כ פי' דכ"ה העול' בגיל שבת אבל לא ד"ה כנז' לעיל דרוש ב' ובע"ה ש"מ פ"ג שם מפורס שהיא העולה והיא המקבלת עמה המוחין ואין פליה בלי המכסה המוחין אך ז"ל דזיין אפשר שהיא מקבלת מוחין אם לא שז"ח מקבלת חחילה ועיין לעיל דרו' ח' דק"ס דחול דכ"ה ד"ה וזכ"ס חבין היות בשחרית השבת ד' חפ' וכו' וכוף דרוש ו' דעמידה דל"ח רע"ה ד"ה וזכ"ה נחישבה שאלה כנז' כי הנה ח' אפשר ליעקב להזווג ברחל אם לא ע"י מה שמקבל מן ז"ח כנודע יע"ש נמלא דכ"מ ז"ל כך חחילה מקבלים העליונים ואח"כ החחוחים [עיין לק' ד"ה ויכולו וכו' ודרוש ח' ד"ה עוד וכו'] .

(יא) **שם** ונודע כי כל בחי' מוחין הם מזל החכמה הנק' קדש ע"כ וכן כתב ג"כ לק' בסמוך ד"ה ובבאר וכו' ודרוש ג' ובפע"ה שער שבת פ"ו ועיין ג"כ לפי' דרוש ג' דס"ח שהחכמה נק' קדש בסוד ושמרחה את השבת כי קדש היא יע"ש אך ז"ל אך כל בחי' המוחין שהם חב"ד הם מזל החכמה ועיין בפ"ה שכ"כ ספי"ח ומשם תבין בסוד כולם בחכמה עפ"ה וכל כוונתן כלולים בחכמה יע"ש וזה נראה טעם כל העורה נק"ס ועמידה עד ברכת מגן אברהם לחקן מוח החכמה כנז' כסדור להרכיב ש"ס זל"כ ועיין בהק"ש בסופו ואח"כ ממנו נמשכ' חקון מוח ב"כ' ואח"כ יע"ש

(יב) **שם** ענין העמידה של חפלת ערבית חכוין כי עד עמה היתה המל' בחי' נקודה תחת היסוד פכ"ס וכו' לעיל דס"ז ע"כ דרוש ח' [ודרוש ב' ע"ד] ועיין שם מ"ס בלוח ב' בזה עוד לעיל ד"ס ע"ה והוא דרוש ח' משנוי החפלת תורת חכם דכ"ד ע"כ :

(יג) **שם** כי בכל פעם שאומרים ויבולו יש בו ג"ס אלד"ה וג"פ בביעי ע"כ עיין מבו"ש דע"ז רע"ח לקמן דרוש ח' ד"ה חז' וכו' ועיין שם מה שנסתפק רבינו בנ"פ אלד"ה אלט יע"ש וזה כנז' נכתוב בזה שאר הליוני .

(יד) **שם** ונק' מקי' החוס שבת כמבו' באור' לעיל בכל הדרו' שקדמו ע"כ לעי' דרוש החו"ש ודרו' שאחריו והוא דרו' א' דקב"ש

שמן ח'ג דרוש ערבית ש"ק פי' על ש' הכו' ופרי עץ חיים ששון

נשמת כל חי שגמר ליכנס למ' שלם וישפ'ו שיהיה נק'
אימא נשמה דעלגות האל'י' וזה נקט ידי אמו וז"ל
וביום למת לא נקט ידי דאבא שפרי ביום נמשכים מוחין
דז"ל **דא"ל** ע"י הנק' ב' אבא ושמתחי מתרלים להיות דעולת
ז"ן מתחה למעלה וז"י: **[וצריך ישוב]**

זוג ז"ל וישפ'ו דא"ק דז"ל
יארהויהויה ח"כ דח"ך ז"ל ע"י
יוד אהיה ואו יהיה ח"כ דגרון דיסו"ח
זוג ז"ן וישפ'ו דא"ק דז"ל

יארהויהויה ח"כ דח"ך ז"ל ע"י
יוד אהיה ואו יהיה ח"כ דגרון דיסו"ח
ולמשפך לו משם שפט ומזון עכ"ל

ועיין שם באורך כל סדר טונה האכילה הנמשך מרום המעלה
עד בייע יע"ג ונקונטריים פחה עינים זכונת האכילה
הארבתי יע"ג והוא בכעודת שבת . **מ"ש** וכמעוד' מנחה
זוג עליון בסוף פיו וכו' לקמן גבי סעודה מנחה דע"ה
ע"ד . **מ"ש** והח"כ שחלה לביה והקפה בשולחן להמשך
אר המקף וכו' כך פיה אגרסא בכס"י וע"ס נפל בספריו
וכחוב גחמה לביה"כ וכו' .

(זח) והנה עיני אכילה הסעודה ועחינתה ע"י ל"ב
שיני"ג ששפה האדם נחבאר בסעודה החול

וע"ג ע"כ מדבריו אלו נראה דלריך לטון כל סדר כונה
האכילה בשבת כמו בחול והוא ברור לכול מחוך אוכל

בשבת ועיין בספר אמת ליעקב דק"ב שחלה ז' בזה ועיין
בגליון ח"מ חמתא אס יפ' ברורים בשבת שהוא אכ' מלאכה
ע"כ ועיני כונה עחינה ע"י ל"ב שיני"ג ששפה האדם נח'
באורך בפער המלוח פ' עקב יע"ג ושם בקיור ועי"כסדור

כל סדר כונה האכילה להרב ש"ג זכ"ה הנמשך חחילה
השפט מרום המעלות ארין דא"ק עד בייע יע"ג דלחן כאן
מקום לכאריך ועיין בקונטרס פחה עינים ומ"ס שם בספר

אמת ליעקב דח"ך ע"י אכילה מזכר בז"ע דר"ה שהוא יו"ע
והוא כמו בחול ואינו אוכל מחוך אוכל י"ל דגם בזה הוא
אוכל מחוך אוכל דבז"ע עולים העולמות מקדוש היום

והברור והמשכה המוחין הוא שם למעלה ואפי' שלא פורש
עליה עולמות בר"ה ידוע דבז"ע יפ' עליה וסמך עמ"ס במ"א.
(זו) ח"מ מסופק אני במי שאין לו הדם אס יעשה
הקפה ב' וכו' לע"ד אין ספק דשפיע' דיעשה

הקפה שסדם חינו אלא רמז בעלמא :

(זי) כונה שחבון בעת שחריה בנ' תלויות הסדם
תחבאר למטה וכו' עיין לקמן דרוש עיני השולחן
ד"ה ונבאר וכו' דע"כ סע"ג ושם נחבאר דלאו דוקא ריה

הדם אלא ריה כל מיני בשמים יע"ג .
(זח) ודע כי פטם אחרת שמעתי כי בהקפה ח'
תבין כנגד אור המקף וכו' עיין בסדור להרב

ש"ג ז"ל דכחכ לטון ב' ונראה שפטם ששפיע"ח שבת פ"ו
ופי"ד נקט רבינו כנ' שמועות בפסמות כלא שום ספק
יע"ג ועיין בקונטרסי פחה עינים .

ענין הקידוש דרוש א' פט"ח עשר שבת פט"ו
ופט"ז לפיל דרוש ב' .

והנה בעיני סדר כניסת הל' דלגם בכמה פעמים וגם שלא
כסדרן מפנימיות לחי'ו ומחילו' לפנימיות במשכה ערובין
כחכתי באורך בקונטרסי פחה עינים בהקדמה מנחה עפ"ק

יע"ג יפה שמה דק"ד ע"כ .
(א) ש"ם כי כל כחי מוחין נק' קדם בסוד החכמה ע"כ
לעיל דרוש ב' ושם באות י"א מ"ס . **מ"ש**

אח"כ חלמר קידוש מעומד וכו' [עיין בפע"ח שבת פי"ד]
ולע"ד נראה ששם שהוא מעומד וביום מיושב כנז' לקמן
יען דזה בליל' דלחרי' וסו' דכור' זכר' מעומדיים מדרב' עוק']

(ב) ש"ם י"ב ח"מ דע סוד גדול כי גם כונה זו לז"ע
וכו' ולע"ד לא ידעתי מנין לו סוד זה דלא כו'
בשום מקום בדברי רבינו וגם הרב שר' שלום ג"כ לא כתב

שום רמז מזה לז"ע וע"כ אין לורך כונה זו לז"ע ומקוד'
יו"ע כבר עלו בעולמות בבחי' חו"טניות ופנימיות ואין מקום
העוק' בנכ"י עד ליל שבת שאנו אומרי' ג"פ ויכולו כנז"ל .

(ג) ש"ם כדי להמשך בחי' יסוד המקי' ע"כ ל"ב כנז"ל
אור המקף . **מ"ש** וכפרע מוחין דז"ל פי'
כנז' לעיל ד"ה אח"כ שם נקראים בלחמה קדם יע"ג :

(בח) ש"ם עיני הנשיקה ושורש מליחותה ה"ח הוא כה'
אלכעוה יד שמאלית וכו' עיין בע"ה שכי"ה

פ"ב דרוש סוד מנלפ"ך עטר ההקדמות דנ"ו ע"ל ודח"ך ע"ל
עטר מאמרי רשכ"י דס"ל באדר"ז דל"ה עטר כלקוטריס פ'
גראשית ד"כ ודקכ"ז יפה שמה דק"ד ועיין שם לכמה

אופנים נדרש סדר הגבו' ע"ח ש"כ"ב פ"ג לעיל ככונה נע"י .
מ"ש שהקטן נשק יד הגדול וכו' שיגרום ביסוס ומחוק
ע"כ נראה מכאן דנשיקה לריך נכיות יד שמאל דשם
שורש הגבו' כנז"ל ועיין בספר קמה סולח :

(כס) ש"ם אמנם הוא נחיה מדרגה דלילה לחתא ונושק
ידי כמל' להמחיק אה הגבו' וכו' פט"ח עטר

שבת פי"ד עטר ההקדמות דס"ה ע"ל עטר הלקוטריס דק"ה
ע"ל ועיין בשאלות לחכמי המערב בבהר שלום דכ"ה שחלה
י"ח חורה חכב דקמ"ז יפה שמה דק"ד ע"כ ולפי"ד לא

נחישב לי כונה רבינו בחירו"ם והיע"ל . **מ"ש** דטלג"ח
זשטר"ן והס סוד ה' חסדים וה"ג ע"כ פי' והס חו"ג דגבו'
שכרי לעיל ב' שכולם הם כה' אלכעוה יד שמאל ודוק

ועיין ע"ה שכי"ה פ"ב דשם כחב דטלג"ח ח"ה זשטר"ן גבו'
ע"ג ועד מדוברי רבינו כאן נראה דלריך לנשק יד שמאל .

(ד) ש"ם אח"כ חעמוד בשולחן וכו' והענין הוא במש"ל
כי בקב"ש נשדד שקבלה הארץ הנה"י דז"ל
במוחין שלם אז נק' חק"ל וכו' לפיל דרוש ח' דקב"ש ועי'

לעיל בדרוש זה ד"ה ונבאר וכו' ששם כחב דאפי' בקב"ש
כשדס נק' חקל חפוקדי' יע"ג [נק' דרוש ח' ד"ה עוד וכו']
יפה שמה דק"ד ע"כ לפיל דרוש עיני בית הכנסת ד"ג ע"ג .

(לא) ש"ם כי עתה בנז' הסעודה של הלילה כיון שהיא
מקבלת מג' מוחין דרישא דז"ל אשר בסיומת
גנ' מוחין שלם וכו' פי' שהיא עלתה ע"ג הנכ"י דז"ל שט"ג

חג"ה כנז"ל ומכיון שהיא בגבול החג"ה הוא קרוב אל הכפ'
דסיוס החב"ד הוא כפה ורלגם החג"ה סמוך אל פה נמאל'
שהיא נזוגת מפה דז"ל ועיין מה שר"ה לפרש הרב יפה

שמה שהוא בסוד הנשיקין ולע"ד נראה דברים כשפטם
נוונה חנן [לקמן דרוש ח'] ולע"ד נראה דזהו כעטם דלסוד
לאכול קודם החפלה יען דהיא בסוד נקודה עדיין למטה ואין

לה הארץ המוחין דז"ל והכנ' .
(לב) ש"ם ועס היות שהיא עומדת עדיין למטה בנכ"י
דז"ל עכ"ל וכו' פי' בנכ"י דז"ל העומד ע"ג

חג"ה כנז' לעיל דרוש ב' דס"ז ע"ד לעיל בדרוש זה לקמן
דרוש ח' . **מ"ש** ונמאל' המל' ניוזנת ואוכלת ממש שחוך
פיו דז"ל ע"כ לעיל אה ל"א [לקמן דרוש ח'] .

(לג) ש"ם כי כל כחי' זוג נזכרו בסוד אכילה בסוד אכלה
ומתחה פיה כמבאר אללנו באדר"ז ע"כ
ט' מאמרי רשכ"י דמ"ח ע"ד ע"ה שפ"ז פ"ד שט"ל פי"ד .

(לד) ש"ם והנה בליל שבת מזדווגת המל' זוג עליון
בחוך פיה מינה וכה בסוד הלשון וכו' עיין
בסדור להרב ש"ג זכ"ה והוא שם ס"ג והה"ה בשילוב

כנז' בע"ה ש"ג פי"ב ושער רוח הקודש ככונה המרכבה
יע"ג ח"ל בסדור יכוין להמשך שפט מאור אה"ס דא"ק
שכשכילה היות לחב"ד דח"כ דח"ך וגרון דע"ק ששם ע"י

ונוק' וח"ל ונוק' הנק' ז"ן הכוללים הנשפעים מא"ק שהוא
ע"ק הכולל ומזדווגים בחו"כ דח"ך וגרון דילהון וכמו כן
להמשך השפט מע"ק דלז"ל דרך חב"ד דח"כ דח"ך וגרון

דז"ל ע"י ומזדווגים חו"כ דח"ך וגרון דילהון להמשך השפט
לחב"ד דח"כ דח"ך וגרון דישר' ולאה ויעק"ר ששם ז"ן דלז"ל
מזדווגים גם הם בחו"כ דח"ך וגרון דילהון בחופן זה

זוג ע"י ונוק' וח"ל ונוק' דא"ק דז"ל
יארהויהויה ח"כ דח"ך ז"ל ע"י
יוד אהיה ואו יהיה ח"כ דגרון דיסו"ח

אנפין ומ"ש רז"ל לעיל שפי' עליית נה" דז"א למעלה גשאר ענמות האור מנולה לפי שפה אינו ענין לכאן כלל כאשר יראה המעיין והכתוב אומר יהיב הכמותא לחכמין ועפשות לבבנו חסם עינינו עד יראה בעינינו. ודע כי רואה אני מאד אחד ליל שבת גרוע מחפילה שחרית דחול כי בליל שבת אין שום עלייה לכל פדשו' האצילות מחז"ת דזעיר אנפין ולמעלה כלל כי אם ראש' שתגדלת וצחול כי הקף ומיד בפרשת הקרבנות יש עליות רבות וענמות כמ"ש רז"ל בדרוש ג' דעונת הפילה:

ענין הנשיקה ושורש מליאות הא' הוא ב'ה' אצבעות יד שמאלית כו' ר"ל מליאות כללות ב'ה' יחד בבית אחת

כי ה' אצבעות יד ימנית הם ה' חסדים כו' כולם גבורות כפולות הם אלא שמשל' ל'ד' ימין נקר' חסדים בערך ל'ד' שאל וטני חלוקות שבהם הם ה' האצבעות והם דעלג'ת וסכרין והם סוד ה' חסדים וה' גבורות כו' לא הבינותי [שהרי שתייהם דעלג'ת וסכרין] לריבים להיות בין ביד ימין לבדם בין ביד שמאל לבדם ועי' בדרו' החו"י ותראה כי הם ב'ה' מקומות [בחוטמת פומא זרוע קב היד ה' אצבעות] ועיין בתחילת דרוש ברכות הסחר והע"ו שרז"ל בשער מדומין פי"ד כתב שגי'ק' הם חסדים ואח"ה הם גבורות הכל לפי הדרוש שהוא שם יפה מחפוש:

ונבאר ענין נשיקה זו מה ענינה למעלה כו' עד ומשקת את ידיו כו' כאן רז"ל סתם וחסם דבריו בחוטמת

דנושפנא ובעניי עניות שפלות דעתי העולה במזדתי לפרש לעיל בדרוש הפילין דר"ת הוכחנו מדברי רז"ל שכאשר זי"ן בסוד הטיפ' עדיין במחין דאבא או יודעת עד היסוד דאבא הם בחי' ו'ד' דמלוי יו"ד והם ו' על ד' כי הזכר גובר וכאשר נעשה הזווג בין אר"א וטוהן אבא הטיפה לאימא ונתעברם אימא מהם היא אוח'ה' שהם ד' על ו' ל' כי בסוד האימא הוא עה"כ ששם לריקים יושבים ועטרותיהם על ראשיהם הילכך הנוק' גוברת והי' ד' על ו' ועוד לריך אני להקדים מ"ש רז"ל בפ"א משער הזווגים וגם אני בשפלותי ודלותי כתבתי בזה במקום אחר היות מיום שצטוטטו הרבים נחרב בית קדשנו ותפארתנו אין אבא ואימא מזדווגים בבחי' החיה שבהם וגם בזי"ן אין זוג מלוי כלל בפרטופי החיה שבהם בסוד לא אבא בעיר ובסוד שמות מנוקדות והשחא כאשר ביום ש"ק עולין זי"ן עד אר"א עלאין וקוין בחי' זה העלם וגם עולים עד דיקלא קדישא וקוין בחי' יחירה חיה לעלמס כדי שיהא היכולת והיפוי כח בהם כדי לחזור פכ"פ כטוע שאין זי"ן הגדולים אותם שזוגם ביום ש"ק יכולים לחזור פכ"פ עד שמשכו להם מוחין מאר"א עילאין שהם בכללות בחי' חיה דאילנו' בכללות כל האצילות כאשר האריך רז"ל בשער העקדים יע"ש וא"כ ביום ש"ק כאשר עולים זי"ן עד אר"א עילאין וירשו מקום אביהם ונקראים הם עלמס קדש כל זה הושלם שזי"ן הגדולים יכולים הם לחזור פכ"פ אחר שקטו בחינת חיה לעלמס ואז הם מזדווגים פכ"פ בחי' גרין שבז"א עם גרין דנוק' אבל בחינת חיה דז"א עם בחינת חיה דנוק' אי אפשר להם להזדווג צטוטטו מפני השבועה דלא אבא בעיר כאמור ואשמושינן רז"ל שאש"ש שאין זוג בפדלו' החיה דז"א עם פטרף החיה דנוק' היינו שאין זוג התחנות דיסוד דבחי' חיה דז"א עם יסוד דבחי' דחיה דנוק' ואין מולידין נשמות חדשות ממש אבל עוד חיבוק הנעשה בחג"ת דחיה דז"א עם חג"ת דחיה דנוק' יש ביניהם. והוא מ"ש רז"ל כי הנס בזמן הגלות שאין זוג שלם אז אין הו"א יכול להזדווג עם נוק' בחינת היסוד שלה אשר שם מקום המנלף ה' גבורות שלה רז"ל גבורות השייכים לפדלו' החיה שלה אמנם הוא נחית מדריגה דיליה לתחת ונושק ידו המל' פי' שכבר אמרנו שבבחי' החיה שהוא בחי' אבא לעולם הו"א גובר עליה כי שם הוא ו' על ד' לכן הוא נחית מדריגה דיליה ונושק ידו המל' למתק לה הגבורות אשר בס' אלבעותיה ר"ל כי בחי' חיבוק ונישוק נעשה חס"ד ומג"ת דפרטוף חיה דז"א עם חס"ד ומג"ת דפרטוף חיה דנוק' ובחמלעית ידים אלו מזדווג עמה כי חיבוק זה נקרא זוג ואינו אלא חיבוק כמ"ש רז"ל בשער פרטופי זי"ן שלה פי"ב ז"ל ולכן הזוג דפרטופי גמור הוא ביסוד האמיתי תחתיו וזוג היניקה שהם נקר' חג"ת נקר' חיבוק וזוג עילין דפרטופי דמוחין לבדו נקרא נשיקין יע"ש. אבל בחיות המל' למעלה צבינה בסוד ד' על ו' ר"ל כי בפרטופי הנשמה שלהם הנמשכים לה מאימא כטוע שם היא הגוברת ואפ"ה היא יודעת מדריגה שלה ונעשית טפילה אליו ונושקת את ידיו ר"ל כי בחי' החיבוק

ועסיה כיון שהיתה עלייה שלא כסדר שדרך העליות להתחיל מן התחתונות וסם היה התחלת העלייה מחב"ד כדי לעלותם שלא כסדר מוכרח הדבר להמשיך להם הארות שלא כסדר מלמעלה לא כן ביצירה כי כיון שעלו ז"ת מוכרח שהביד להעלות ואם לא יעלה מה יעשה התג"ת דוחקו הילכך בלא שום הארה הוא עולה ובין שהארה הראשונה שהמשכנו הוא מאר"א דעסיה לדעת דעשו' נולד היותו תחתיו קו אמצעי לריך הדעת להעלות ראשון וכיון שהוא ראש העולים לריך להסיריו בקול רם:

דרוש ליל שבת

והנה בעוד אלו האורות המקיפים נכנסים תוך רישא דז"א הנה האורות הפנימיים דמוחין דז"א שהם ז' דללס

נדחין למטה מדריגה אחר מדריגה כפי ירידת המוחין המקיפין כו' לא ידעתי דחיה זו למה כפי הכלל שכתב לן רז"ל לעיל בדרוש א' דקבלת שבה שהל"מ דללס הם קצרי הקומה וכל שיפורם הם כשיפור ג"ר דל' דללס שהם ג"ר דז"א וע"ש וא"כ כיון שלזורך כניסת הלימ' דמקיפין כבר ראשו של ז"א מתגדל ועולה למעלה ראש ומקבל ומלביש בחוכו את המקיפין כמ"ש רז"ל סמוך ומג"ת והאריך לעיל בדרוש ב' יע"ש. ואשיקרא כל עלמותם קצרי הקומה יגיהו ועדיין בחומריטו ופרוש לא נכנסו אלא שני פרקין תחתין דל' דללס והינה כניסת שלימה אלא ראשו של ז"א הוא העולה ומלבישתו ודחיה זו למה והמקום רחבת ידים. אם לא שנאמר יען אין הבחינות שוות זה מק' וזה פנימי וכאשר פוגעים זה בזה מביס זה בזה כמ"ש רז"ל בכמה מקומות ומהם בפ"א דשער העקודים ז"ל והנה האורות הפנימיים עם אורות המקיפים מחוברי' יחד תוך הפה ולכן בלאתם יחדיו לחוך לפה קשורים יחדיו הם מביס זה בזה ומצטטט זה בזה יע"ש והלא דברים ק"ו ומה היום שממקום אחד חולבו וביאתם כאלה אפי"ה יען זה בחי' מקוף וזה בחינת פנימי מביס ומצטטט זה בזה כ"ש הכא שאות ז' היא בחי' פנימי והל"מ בחי' מקיפים איך יעמדו יחד תוך כלי א' לכך הולריך דחית ה' דללס למטה כדי ליתן המקום לגדולים ממנו:

אב"ר עתה בכניסת האורות המקיפים לריך שירד היסוד דאימא למטה מן החזה ולפי"א יתמעטו קומתם דיעקב

ורחל כו' לא ידעתי ולמה יתמעט והלא יסוד דאימא כבר נבקע ונעמד ואורות מנולים בכל חג"ת דז"א כמ"ש רז"ל לעיל בדרוש ג' ז"ל והשני הוא כי כיון שיש שם כל אלו האורות הרבים אין יכולת ביסוד דאימא לקבלם בחוכו ובבקע ומתגלים כל האורות טולם אפילו אותם של אמצעיות ועיין עוד שם מ"ש בתפילה ערבית ועיין שער האונאה פ"ג ויכולים יעקב ורחל לעמוד במקומם ועיין בדרוש דחזרת העמידה:

כ"י אותו הפה דק ור מאד כו' בשער פרטופי זי"ן פי"ג כתב רז"ל ז"ל והנה שם עומד ומתלבש בחי' העטרה של יסוד דאימא הנקר' רחובות הנסר כי הוא מקום רחב ואינו נר כמו פי עטרת היסוד של הזכר יע"ש ובשער דרושי הללס דרוש שני כתב ז"ל ופי' העטרת דיסוד הוא נבראת סתומה וזרה יע"ש והכל נכון כי בערך פי היסוד דאבא דאימא נקר' רחובות הנסר ולפי מה שהיה לריך כדי ללאת הגבורות הוא לר דוק:

ג יש בחיני אחרת הג"ל כי עתה שנכנסו המקיפין ברישא דז"א נמלא פי היסוד דאימא שהיה נעמד במקום החזה עתה לריך שירד עוד למטה כו' דע כי זה שכתב רז"ל שכאשר נכנסים המקיפין ל"מ דללס ז' דללס נדחית למטה והוא בין דלל' דאבא בין כללס דאימא. לריך להבינו כי הנה ה' דללס לעולם מלובשת בנה"י ונודע כי לעולם הנג"ה הוא מהחלק ג' פרקין עלאין דנה"י בחב"ד דז"א וג' פרקין אמצעיים בחג"ת ושלש' פרקין תחתונים בנה"י והשתא שנדחית ל' דללס מחב"ד דז"א כדי ליתן מקום לכלים דלמ"ד וכמ"ש רז"ל שנדחה היסוד א"כ בחלקי חיה יבואו פרקין עלאין בחג"ת ופרקין אמצעיים בנה"י דז"א ופרקין תחתין מה יעשה בהם. וכן יסוד דאבא שטוע שכולו מתפשט תוך תית דז"א ועטרת היסוד דאבא תוך יסוד דז"א והרי שניה' מסתיימים בשוה כמ"ש רז"ל בכ"מ ועיין שער פרטופי זי"ן פי"ג ואם כן עתה כמו שנדחה יסוד דאימא גם יסוד דאבא נדחה גם הוא שריי גם מקיפין דאבא נכנסים כמ"ש רז"ל וא"כ אם ע"י אמירת ופרוש עלינו סוכת חיקננו יסוד דאימא יסוד דאבא לא חיקננו כלל כי לריך הוא ללאת ולהתפשט מחוך ליסוד דזעיר

אמנם אחר זמן ראיתי בפע"ח רפי"ב שציין עליו הפת"ע עצמו שכתב בהדיא שג"פ אמצעיים דל' דאימא נגמר כניסתם בפרוש ע"ש. מ"מ בשה"כ וברבנו לא נז' כל זה לכאורה ויש לדבר עוד אי"ה.

(כ"ח ע"ב) **ברכת מעין ז'.** לדחות הח"ן לח"ן דז"א. נלק"ד פשוט שתפס בקיצור וכוונתו לדחות הח"ן לחסד ומשם נדחה הנצח לנצח וכן שאר הקוין. והגם שנראה שאין זה מעכב שגם אם יכוין להוריד הח"ן לח"ן ש"ד מ"מ סדר הירידה נראה כמ"ש, ועיין פת"ע ז"ל דס"ח רע"ג.

המלכות מלכיות דחג"ת דיש"ס אז נכוין שתקבל גם דתבונה. ולכן נלק"ד שכאן מדובר בחג"ת דל' דחיצו' סתם והיינו שמצד שניהם יש"ס וגם תבונה וא"ש את"מ. ועיין בפת"ע ז"ל דס"ח רע"ב ד"ה עוד וכו' שנראה שהבין שתיכף בברכו קבלה הנוק' המל' דחג"ת דתבונה ע"ש, וקשה מה שאמרנו איך תקבל היא בעוד שהז"א לא גמר לקבל, והוא ז"ל עצמו כתב את זה בדס"ו סוע"ד שהל' דתבונה מתחיל ליכנס מתחילת אמירת ברכו עד אמירת ופרוש ע"ש, [שההכרח שלו לא נראה לכאורה מספיק וגם קשה מה שלא צויר ל' דתבונה פעמיים כמו שצייר ביש"ס].

* * *

כוונות הקידוש והסעודה

כפי המודפס בסידור בניהו בן יהוידע בכוונות פרטיות

הוא כלפי מ"ש לבסם החו"ג דמנצפ"ך וכו', שגם החסדים בכלל המיתוק, והלא הם חסדים ומה יש למתק בהם, ולכן אמר שעיקרם מאבא שהיו ב"ן דמ"ה והם ג"כ גבורות ונקראים חסדים בערך הב"ן דב"ן. וב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן הם החו"ג דאימא שצריכים מיתוק, וממילא נדע שלא שייך מיתוק בחו"ג דאבא שהם חסדים שלו וחסדים דאימא. ואין כוונת רבנו שהם חסדים דב"ן ומדבר על גבורות דאו"א ואומר שהפתוחות ג"כ צריכים מיתוק הגם שהם חסדים דאימא מ"מ הם גבורות דמ"ה שבשמאל דאבא וכיון שהם גבורות צריכים מיתוק. לא נראה זה כוונת רבנו, שהרי אומר שהפתוחות הם ה"ח שבחמשה אצבעות ימין ולא שהיו באצבעות ימין ועכשיו הם בשמאל דאבא. ועוד היה צריך לומר לנשק יד שמאל דאב ואם וזה לא נז' לא בשה"כ ולא בדברי רבנו. גם יש לדחות מעוד ט"א וזה נראה לענ"ד פשוט.

(כ"ג ע"א) **וינשק** ידי אמו. הגם שתפס לשון זכר נראה פשוט שאין כוונתו הבן דווקא ולא הבת, כיון שבעת הזאת שוה הנוק' לז"א באו"פ הגם ששונה באו"מ כן נראה פשוט. ומ"ש ידי **משמע מהלשון שהנשיקה היא לב' הידים ולא רק לשמאל** וכן מובן מלשונו הלאה וכן משמע לכאורה משה"כ ד"ע רע"ג ע"ש היטב. וגם הלא הרמז הוא לחג"ת דתבונה והם **ימין ושמאל**. ומה שלא זכר את האב, אפ"ל היות והל' דתבונה כבר נגמר ליכנס בסוף תפילת ערבית משא"כ יש"ס שנשאר פ"ע לויכולו דקידוש. ומה שלא נז' לנשק ידי האב אחר הקידוש, **"ל דלא הוצרך כי נלמוד מהאם** (עיין מורה באצבע אות קמ"ב) [עוד אולי היה אפ"ל שמה שזכר נשיקת ידי האם ולא האב, הוא לפי מה שאומר בסוף דבריו שהפתוחות הם חסדים דב"ן שהם גבורות דמ"ה. ופשט כוונתו לק"ד

לפני קידוש אין לאבא עדיין פרק עליון. שכן הוא כנס בקידוש. ולכן לפני הקידוש זה די אמא.

עליה לז"א בליל שב"ק ובכל זאת קיבל בחי' חדשה ומעולה ע"י שראשו נגבה וכמ"ש רז"ל בשה"כ וזה מה שכתב רבנו כאן ונגבהה וכו'. ובזה יתורץ גם מה שלא נתקן נשיקת הרגל בחול שמקבל גה"י (ולזה יש לומר עוד הואיל ורגיל בזה כל יום וגם הוא רק לקצה אחד בכל יום), וכן מה שלא תיקנו נשיקת הראש בכניסת המ' דצלם בשבת בבוקר, מלבד מה שיש לומר כנו"ל שלא להפסיק באמצע התפילה, גם אפשר שאין זה מהכבוד להורות שהשווה להם ולקח מקומם, הגם שיש לומר שגם הם לקחו בערכם.

שם) וכוונת הנשיקה וכו' אשר באצבעות וכו'.
 לשון רז"ל בשה"כ ד"ע ע"ג וכאשר האדם נושק בפיו על גבי אצבעות היד וכו'. ונראה שלא בא רז"ל לאפוקי אלא הזרוע ולא כף היד כנהוג (והוא ז"ל כתב לעיל מזה לנשק על גבי הידים), כי שם יש כבר ה' עצמות ניכרים במשמוש היד שהולך כל עצם לאצבע אחד. ובכל זאת נלק"ד שיותר נכון לנשק על גבי אצבעות, עיין בע"ח שכ"ה פ"ב שבפרטות הה"ג יש הוראה לכף היד לחוד ולאצבעות לחוד. ועוד הגם שיש חמש עצמות אבל לא נפרדים כמו החמשה אצבעות, גם עיין בשה"כ דנ"ג ע"ב מ"ש. ולכן לק"ד יש לדקדק לנשק דוקא את האצבעות כלשון רז"ל ממש ודוק.

ומה שמצוייר עוד כאן מנצפ"ך שבסוף התיבה
 הם ה"ח ושבאמצע הם ה"ג עיין בכוונת ה' מלך בשחרית ובמפרשים שם.

ומה שכתב עוד ואפשר וכו'. כוונתו פשוטה
 שהמנצפ"ך הם ה"ג כמ"ש רז"ל בהרבה מקומות, אלא שהפתוחות הם מ"ה דב"ן שנעשו ב"ן דמ"ה. והסתומות הם ב"ן דב"ן שלא נתחלפו (עיין בקצירת האומר בבאתי לגני ח"ב אות כ"ו ובחלק א' בכוונת נט"י שחרית). ורז"ל בשה"כ בתחילת דבריו נראה שהם גבו' ואח"כ כתב שהם חו"ג, לכן צ"ל שהם גבו' דימין וגבו' דשמאל,

והנה שתי הכוונות הנז' (א' כניסת החג"ת וב' המתקת הגבורות) שניהם שייכים באם לכן תפס אם ולא אב שלא שייך בו הכוונה הב' כי הוא כולו חסדים. אבל כל זה לא נראה לענ"ד, שהרי הכוונה הב' כתבה רז"ל וגם רבנו רק בדרך אגב אבל עיקר הכוונה בלי"ש הוא לכניסת הצלם, ובכן עדיין יש מקום לשאול מדוע לא זכרו גם את האב. גם קשה להסבר הנז' שמש"כ הנז' נראה שכוונה זו השייכא לכל ימות השנה היא שייכא לנשיקת ידי כל אדם, ולפי דברינו לא שייכא רק בנשיקת ידי אמו או ידי אשה אחרת כיוצא בה, ולא ידי איש, ולא כן נראה מש"כ הנז' ע"ש. ואולי אפ"ל שידוע שכל פר' כלול מדכו"נ מ"ה וב"ן וא"כ שייך כל זה גם באיש בצד הב"ן שלו והרי"ע וא"ש את"מ].

ועיין ש"ש ז"ל דצ"א ע"ב אות כ"ז (ולדבריו
 ז"ל יש לשאול למה לא מחכים עד גמר הל') והמנהג בבבל היה לנשק ידי האב והאם אחר הקידוש. ונראה טעמם שלא יהיה כזלזול בכבוד האב כשמנשק ידי האם לפניו. ועוד שאחר הקידוש נגמר הל' דישסו"ת גם בפני' ויהיה הוראה לשניהם בנשיקת היד. ומה שלא תקנו נשיקת ידים גם בבוקר שמקבל מאו"א עילאין, נראה אפשר לפי פשט הענין כדי שלא להפסיק באמצע התפילה בין שחרית למוסף שאז לוקח גם החב"ד דאו"א. גם אפשר לומר שכיון שגם פרצוף החיה שמאו"א עילאין מקבל ע"י ישסו"ת לא תקנו עוד פעם נשיקת ידים, ודוחק. גם יש לחלק שבישסו"ת שכל ו' הימים דחול לא היה מקבל יותר מנה"י ועכשיו קבל את החג"ת ומה גם שהם לכל הקצוות שנתקנו בהמשך כל ימי החול, יש לנו לציין את זה במה שנתעלה השבת מהחול בקדושתו. לא כן החיה שמקבל את כולה בזמן אחד, וזה נראה רמוז בדברי רז"ל בשה"כ ד"ע רע"ג במ"ש וסוד הענין הוא וכו' ע"ש. עוד היה אפ"ל שלקחתו הל' בלי"ש חידוש הוא שהגם שהוא לא עלה כרגיל בכל זמן כי אין

סידור תפלה להרש"ש

ד

ר"ס רש"י
 אהיה יהו אהיה ראש
 אהיה יהו אדני יד
 אהיה יהו אדני יוד הי ויו הי. יוד הא ואו הא.

ויכוין להעלות את המ"ן שהם עשר נילולי אור שנפלו בעשיה מאורות המלכים
 דמיתו שנבררו עסה ע"י יו"ד הרוגי מלכית מי"ם דעשיה באל גקמות
 ועסה חיו וחוזרים למלכותם וזהו ה' מלך נילולי חב"ד וחג"ת דעטיק ונוק' וא"ח
 ונוק' וכעזה"ד:

חכמה ח"א עטיק ונוק' בינה חו"א חבא ואימא
 חסד ח"א חב"ד וחג"ת ח"א חב"ד וחג"ת יססו"ס
 נלח ח"א חב"ד וחג"ת ח"א חב"ד וחג"ת יססו"ס
 יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני

דעת ז"ן ז"א ונוק'
 ח"ת חב"ד וחג"ת יעקב ורחל
 יסוד

מספר נקודות ג' יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני
 היות ג' יב"ק יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני
 יאהלוהיהם. לעולם יהוה ועד פשוטות:

מלכיות דחב"ד וחג"ת די"ב פרלופים הנז"ל.

חכמה ח"א עטיק ונוק' בינה חו"א חבא ואימא
 חסד ח"א חב"ד וחג"ת ח"א חב"ד וחג"ת יססו"ס
 נלח ח"א חב"ד וחג"ת ח"א חב"ד וחג"ת יססו"ס
 יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני

דעת ז"ן ז"א ונוק'
 ח"ת חב"ד וחג"ת יעקב ורחל
 יסוד

מספר נקודות ג' יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני
 היות ג' יב"ק יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני
 יאהלוהיהם. לעולם יהוה ועד סהומות.

מלכיות דנה"י די"ב פרלופים הנז"ל.

ואח"כ יאמר פ' והיה ה' למלך ויכוין בפרטות י"ם דמל' דעשיה באופן זה:
 ויהיה חבא יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני
 ביום ההוא יהיה יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני יהו"א אדני
 ז"א כלולות בהם. ושמו אחד: אח"כ